

Ռաֆֆի

Միություն

Ի բիւր ձայնից, բնության շքեղ
Թէ երգք թռչին սիրողաբար,
Մատունք կուսին ամենագեղ
Թէ որ զարնեն փափուկ քնար,
Չունին ձայն այնքան մի սիրուն
Քան զանձկալի եղբայր անուն:
Մ. ՊԵՇԻՔԹԱՇԼՅԱՆ

Տո՛ւր ինձ ձեռքդ, մենք եղբայր ենք,
Ե՛կ տանք սիրո միմյանց համբույր,
Այն ի՞նչ ծաղիկ է անուշիտ,
Քան զսեր եղբարց՝ սուրբ, բարեբույր:
Եղբայր ենք մենք, մի հզոր զավակ,
Մեր երկուսիս երակներում՝
Մաքուր, պայծառ և անարատ՝
Հայկա արյունն է միշտ վազում:

Հայ ենք, եղբայր, հա՛յ երկոքյանս,
Հայը հային Է՞ր պիտի ատեն,
Այդ կաթուղիկ, պրոտ անուններ
Ինչո՞ւ մեզի պիտի գատեն:

Մեր, միություն, եղբայրություն
Մեր դրոշի վերա գրենք,
Մենք միասին ձեռն ի ձեռին
Մեր գործերը հատաչ վարենք:

Մենք միասին ուրախանանք,
Եվ միասին անենք մեր սուգ,
Հայնժամ մեզի կրքաղցրանա
Աչքեն հեղած դառն արտասուք:

Եղի՛ր, եղբայր, դավանմունքով
Դու կաթուղիկ և լուտերան,
Հավատավոր կամ անհավատ,
Գրիգորյան, կամ Վուլտերյան:

Այդ քո կամքից, համոզմունքից
Ունի ազատ միայն կախում,
Իսկ կրոնքի լոկ պատճառավ
Ինչո՞ւ ես դու ազգդ փոխում:

Հա՛յ ես դու, հա՛յ, Հայկա զավուսկ:
Դու պաշտե քո ազգության,
Միրե՛ լեզուն քո հայրենի,
Միրե՛ նորա ավանդություն:

Միրե՛ երկիր քո հայրենի՝
Դրախտավայր մեր Հայաստան,
Միրե՛ նորա հողն ու ջուրը,
Ավերակներն ու անդաստան:

Տո՛ւր ինձ ձեռքդ, հայ ենք, եղբայր,
Ազգության կնքենք համբույր,
Ով յուր ազգը չէ ճանաչում,
Մտքով, աչքով՝ խուլ է և կույր: